

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 19386/2022
22.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., ..., чији је пуномоћник Бојана Вучковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Привредног суда у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради накнаде имовинске штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гжрр 192/22 од 12.07.2022. године, у седници одржаној 22.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гжрр 192/22 од 12.07.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гжрр 192/22 од 12.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу Прр1 996/20 од 05.10.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року исплати износ ненаплаћеног потраживања у поступку стечаја Ст. 268/12 који се води пред Привредним судом у Београду у висини од 153.981,15 динара са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе 18.02.2019. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка плати 75.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гжрр 192/22 од 12.07.2022. године, ставом првим изреке преиначена је првостепена пресуда и одбијен, као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року исплати износ ненаплаћеног потраживања у поступку стечаја Ст. 268/12 који се води пред Привредним судом у Београду у износу од 153.981,15 динара са законском затезном

каматом од подношења тужбе 18.02.2019. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова поступка плати 18.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тужбеног захтева је накнада материјалне штете због повреде права на суђење у разумном року у поступку који се води пред Привредним судом у Београду у предмету Ст. 268/12. Решењем Привредног апелационог суда Рж Ст. 634/18 од 16.05.2018. године утврђено је да је у поступку који се води пред Привредним судом у Београду Ст. 268/12 повређено тужиочево право на суђење у разумном року. Према Закључку усвојеном на седници грађанског одељења Врховног касационог суда од 02.11.2018. године, Република Србија одговара за материјалну штету насталу због потпуног или делимичног неизвршења правноснажних и извршних судских одлука, односно у стечају утврђених потраживања запослених из радног односа, која су без њихове кривице остала неизвршена и у поступку стечаја вођењем над стечајним дужником са већинским друштвеним или државним капиталом, уз услов да је претходно утврђена повреда права на суђење у разумном року. У овом случају послодавац тужиоца АД „Навип“ Београд приватизован је и не постоји узрочно-последична веза између радњи тужене и штете коју тужилац трпи, као ни предуслов за постојање те узрочно-последичне везе, јер се не ради о предузећу са претежним друштвеним капиталом, већ о предузећу које је приватизовано 02.01.2001. године по Закону о својинској трансформацији. Обавеза тужене да тужиоцу накнади тражену имовинску штету не може се заснивати ни на члану 31. Закона о заштити права на суђење у разумном року, с обзиром да се одредбе наведеног члана односе на материјалну штету која настане због дужине трајања судског поступка, а не због неисплаћивања потраживања од стране стечајног дужника. Са напред наведених разлога другостепеном пресудом је одлучено у складу са законом и Закључком овог суда, због чега не постоји пореба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити потребу уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд је на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, јесту спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Тужба у овој правној ствари поднета 18.02.2019. године, а вредност предмета спора је 153.981,15 динара.

С обзиром да се у овом случају ради о спору мале вредности, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

У овом случају не може се применити члан 403. став 2. и 3. ЗПП, јер је у посебној глави Закона о парничном поступку, који регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић